

Wersja oryginalna: [Bash tutorial - pegasus.rutgers.edu/~elflord/unix/bash-tute.html](http://bash.tutorial.pegasus.rutgers.edu/~elflord/unix/bash-tute.html)

autor: Donovan Rebbeci (e-mail: elflord@pegasus.rutgers.edu)

tłumaczenie: Łukasz Kowalczyk

Spis treści

- [Wprowadzenie do tworzenia skryptów dla bash-a](#)
- [Prosty skrypt](#)
- [Zmienne](#)
 - [Apostrofy vs. cudzysłowy](#)
 - [Nazwy zmiennych w cudzysłowach](#)
 - [Jak działa rozwijanie zmiennych](#)
 - [Używanie nawiasów klamrowych do ochrony nazw zmiennych](#)
- [Instrukcje warunkowe](#)
- [Polecenie test i operatory](#)
- [Niektóre pułapki](#)
- [Krótki opis operatorów polecenia test](#)
- [Pętle](#)
 - [Pętle for](#)
 - [Znaki globalne w pętlach](#)
 - [Pętle while](#)
- [Podstawianie poleceń](#)

Wprowadzenie do tworzenia skryptów dla bash

Prosty skrypt

[Do początku strony](#)

Skrypt shellowy to nieco więcej niż lista poleceń do wykonania. Zgodnie z konwencją, skrypt powir od następującej linii:

```
#!/bin/bash
```

Ta linia oznacza, że skrypt powinien być wykonywany przez shell bash niezależnie od tego, jaki she danym momencie. Jest to bardzo ważne, ponieważ składnia rozmaitych shelli może się znacznie róż

Prosty przykład

Oto przykład bardzo prostego skryptu. Służy on do uruchamiania kilku poleceń.

```
#!/bin/bash
echo "Witam. Twój login to $USER"
echo "Lista plików w bieżącym katalogu, $PWD"
ls # wypisz listę plików
```

Zauważ, jak wygląda komentarz w czwartej linii. W skrypcie dla bash-a wszystko stojące za znakami ignorowane. Pisząc skrypt powinieneś umieszczać w nim komentarze dla wygody osób, które będą

\$USER oraz \$PWD to *zmienne*. Są to standardowe zmienne zdefiniowane przez bash-a, więc nie muszą być definiowane oddzielnie w skrypcie. Podczas wykonywania skryptu nazwy zmiennych poprzedzone \$ są zastępowane przez ich aktualną zawartość. Nazywane jest to *rozwijaniem zmiennych*.

Poniżej znajduje się więcej informacji o zmiennych

Zmienne

[Do początku strony](#)

Każdy język programowania potrzebuje zmiennych, w skrypcie bash-a definiuje się je w następujący

```
x="hello"
```

a używa się ich w następujący sposób:

```
$X
```

Konkretniej, \$X oznacza zawartość zmiennej X. Należy zwrócić uwagę na kilka szczegółów dotyczących

- Po obu stronach znaku = nie mogą znajdować się spacje. Na przykład poniższa linia spowoduje błąd.

```
X = hello
```

- W przykładach używałem cudzysłowów, ale są one potrzebne tylko, gdy w wartości znajdują się spacje.

```
X=hello world # błąd
X="hello world" # OK
```

Ten wymóg spowodowany jest tym, że shell interpretuje linię poleceń jako komendę i jej argumenty spacją. `foo=bar` jest uważane za polecenie. Jeżeli shell będzie musiał zinterpretować linię `foo =` wniosku, że `foo` jest poleceniem. Podobnie, `X=hello world` zostanie zrozumiane przez shell jako przypisanie `X=hello` z dodatkowym argumentem `world`, co nie ma sensu, ponieważ polecenie przy potrzebie dodatkowych argumentów.

Apostrofy vs. cudzysłowy

[Do początku strony](#)

Zasada jest prosta: wewnątrz cudzysłowów nazwy zmiennych poprzedzone przez \$ są zastępowane zawartością, natomiast wewnątrz apostrofów nie. Jeżeli nie zamierzasz odnosić się do zmiennych, użyj ponieważ skutki ich użycia są bardziej przewidywalne.

Przykład

```
#!/bin/bash
echo -n '$USER=' # dzięki opcji -n kursor nie przechodzi do kolejnej linii
echo "$USER"
```

```
echo "\$USER=$USER" # ten sam efekt, co po pierwszych dwóch liniach
```

Efekty działania skryptu są następujące (zakładając, że twoja nazwa użytkownika to elflord)

```
$USER=elflord
$USER=elflord
```

więc działanie cudzysłowów można ominąć. Cudzysłowy dają większą elastyczność, ale są mniej pr
Stojąc przed wyborem, wybierz raczej apostrofy.

Nazwy zmiennych w cudzysłowach

[Do początku strony](#)

Niekiedy należy ujmować nazwy zmiennych w cudzysłowy. Jest to istotne, gdy wartość zmiennej (a
(b) jest pustym ciągiem. Na przykład.

```
#!/bin/bash
X=""
if [ -n $X ]; then # -n testuje, czy argument nie jest pusty
    echo "Zmienna X nie jest pusta"
fi
```

Działanie tego da następujący efekt:

```
Zmienna X nie jest pusta
```

Dlaczego ? Ponieważ shell zamienia \$X na pusty ciąg. Wyrażenie [-n] zwraca prawdę (ponieważ n
argumentu). Poprawny skrypt powinien wyglądać następująco:

```
#!/bin/bash
X=""
if [ -n "$X" ]; then # -n testuje, czy argument nie jest pusty
    echo "Zmienna X nie jest pusta"
fi
```

W tym przykładzie shell rozwinie wyrażenie do postaci [-n ""], co zwraca fałsz, ponieważ ciąg zaw
cudzysłowach jest pusty.

Jak działa rozwijanie zmiennych

[Do początku strony](#)

Poniższy przykład ma przekonać czytelnika, że shell naprawdę rozwija zmienne. Żeby przekonać cz
naprawdę rozwija zmienne .

```
#!/bin/bash
LS="ls"
LS_FLAGS="-al"

$LS $LS_FLAGS $HOME
```

Może to wyglądać tajemniczo. Ostatnia linia jest w istocie poleceniem do wykonania przez shell:

```
ls -al /home/elflord
```

(zakładając, że twoim katalogiem domowym jest /home/elflord). Shell po prostu zastępuje zmienne następnie wykonuje polecenie.

Używanie nawiasów klamrowych do ochrony nazw zmiennych

[Do początku strony](#)

Oto potencjalna sytuacja. Załóżmy, że chcesz wypisać na ekranie zawartość zmiennej `X` i bezpośrednio `"abc"`. Jak to zrobić? Spróbujmy:

```
#!/bin/bash
X=ABC
echo "$Xabc"
```

Ekran pozostaje pusty; co się stało? Shell zrozumiał, że chodzi nam o zawartość zmiennej `Xabc`, która została zainicjalizowana. Sposób na obejście problemu jest prosty: nazwę zmiennej należy ująć w nawiasy, aby oddzielić ją od innych znaków. Poniższy kod daje pożądany rezultat.

```
#!/bin/bash
X=ABC
echo "${X}abc"
```

Instrukcje warunkowe

[Do początku strony](#)

Niekiedy należy sprawdzić jakiś warunek. Na przykład, czy ciąg ma zerową długość? Czy istnieje dany plik z danym dowiązaniem symbolicznym, czy prawdziwym plikiem? Na początku używamy polecenia `if`, aby sprawdzić warunek. Składnia jest następująca:

```
if warunek
then
    wyrażenie1
    wyrażenie2
    .....
fi
```

Niekiedy możesz chcieć wykonać inny zestaw poleceń, kiedy test warunku kończy się wynikiem `neq`, to osiągnąć w następujący sposób:

```
if warunek
then
    wyrażenie1
    wyrażenie2
    .....
else
    wyrażenie3
fi
```

Można też sprawdzać inny warunek, kiedy pierwszy nie jest spełniony. Dozwolona jest dowolna ilość warunków:

```
if warunek1
then
    wyrażenie1
```

```

        wyrażenie2
        .....
elseif warunek2
then
        wyrażenie3
        wyrażenie4
        .....
elseif warunek3
then
        wyrażenie5
        wyrażenie6
        .....

fi

```

Polecenia wewnątrz bloku pomiędzy `if/elseif`, a następnym `elseif` lub `fi` są wykonywane, jeżeli warunek jest prawdziwy. W miejscu przeznaczonym na warunek może znaleźć się dowolne polecenie komendy będzie wykonane tylko, jeżeli to polecenie zwróci kod równy 0 (tzn. skończy się "sukcesem" wprowadzeniu do testowania warunków będziemy używali tylko polecenia "test" lub "[]".

Polecenie test i operatory

[Do początku strony](#)

Do testowania warunków używa się najczęściej polecenia `test`, które zwraca prawdę lub fałsz (dokładnie 0 lub różny od zera) zależnie od tego, czy testowany warunek wypadł pozytywnie czy negatywnie. I następująco:

```
test operand1 operator operand2
```

niektóre testy wymagają tylko jednego operandu (drugiego). Zazwyczaj polecenie `test` jest zapisywane

```
[ operand1 operator operand2 ]
```

Najwyższy czas na kilka przykładów.

```
#!/bin/bash
X=3
Y=4
empty_string=""
if [ $X -lt $Y ]          # czy $X jest mniejsze niż $Y ?
then
    echo "\$X=${X} jest większe niż \$Y=${Y}"
fi

if [ -n "$pusty_ciag" ]; then
    echo "pusty_ciag nie jest pusty"
fi

if [ -e "${HOME}/.fvwmrc" ]; then          # czy istnieje plik !/.fvwm
    echo "masz plik .fvwmrc, "
    if [ -L "${HOME}/.fvwmrc" ]; then      # czy jest dowiązaniem symb
        echo "który jest dowiązaniem symbolicznym"
    elif [ -f "${HOME}/.fvwmrc" ]; then    # czy zwykłym plikiem
        echo "który jest zwykłym plikiem"
    fi
else
    echo "nie masz pliku .fvwmrc"
fi

```

Niektóre pułapki

[Do początku strony](#)

Polecenie `test` musi mieć postać `"operand1<odstęp>operator<odstęp>operand2"` lub `operator<odstęp>operand` mówiąc inaczej, te odstępy są naprawdę potrzebne, ponieważ pierwszy ciąg bez spacji jest interpretowany jako operator (jeżeli zaczyna się od '-') lub operand (jeżeli zaczyna się od czegoś innego). Na przykład,

```
if [ 1=2 ]; then
    echo "hello"
fi
```

Produkuję zły wynik, tzn. wypisuje "hello", ponieważ widzi operand, ale żadnych operatorów.

Kolejną pułapką może się okazać niezabezpieczanie zmiennych cudzysłowami. Podano już przykład ujmować w cudzysłowy wszystkie parametry testu z opcją `-n`. Poza tym, istnieje mnóstwo dobrych przykładów, których należy używać cudzysłowów lub apostrofów w niemal każdej sytuacji. Zapominanie o tym może przyczyną bardzo dziwnych błędów. Oto przykład:

```
#!/bin/bash
X="-n"
Y=""
if [ $X = $Y ] ; then
    echo "X=Y"
fi
```

Wynik działania tego skryptu będzie bardzo mylący, ponieważ shell rozwinie nasze wyrażenie do postaci

```
[ -n = ]
```

a ciąg "=" ma niezerową długość

Krótki opis operatorów polecenia `test`

[Do początku strony](#)

Poniżej znajduje się krótkie omówienie operatorów polecenia `test`. Nie jest ono w żadnym razie wyczerpujące, przypuszczalnie tylko tyle powinieneś pamiętać (pozostałe operatory można znaleźć w opisie basha -

operator	zwraca prawdę, jeżeli...	liczba
		opis
<code>-n</code>	operand ma niezerową długość	1
<code>-z</code>	operand ma zerową długość	1
<code>-d</code>	istnieje katalog o nazwie <i>operand</i>	1
<code>-f</code>	istnieje plik o nazwie <i>operand</i>	1
<code>-eq</code>	operandy są równymi sobie liczbami całkowitymi	2
<code>-neq</code>	przeciwieństwo <code>-eq</code>	2
<code>=</code>	operandy są jednakowymi ciągami znaków	2
<code>!=</code>	przeciwieństwo <code>=</code>	2
<code>-lt</code>	<i>operand1</i> jest mniejszy niż <i>operand2</i> (operandy są liczbami całkowitymi)	2
<code>-gt</code>	<i>operand1</i> jest większy niż <i>operand2</i> (operandy są liczbami całkowitymi)	2

-ge	<i>operand1</i> jest równy lub większy niż <i>operand2</i> (operandy są liczbami całkowitymi)	2
-le	<i>operand1</i> jest równy lub mniejszy niż <i>operand2</i> (operandy są liczbami całkowitymi)	2

Pętle

[Do początku strony](#)

Pętle pozwalają na wykonywanie iteracji lub wykonanie tych samych działań na kilku parametrach. dostępne są następujące rodzaje pętli:

- pętle for
- pętle while

Pętle for

[Do początku strony](#)

Składnię tych pętli najlepiej jest zademonstrować na przykładzie.

```
#!/bin/bash
for X in czerwony zielony niebieski
do
    echo $X
done
```

Pętla for wykonuje polecenia zawarte wewnątrz pętli na parametrach rozdzielonych spacjami. Zauw parametry zawierają w sobie spacje, muszą być ujęte w cudzysłowy (apostrofy). Oto przykład:

```
#!/bin/bash
kolor1="czerwony"
kolor2="jasny błękit"
kolor3="ciemna zieleń"
for X in "$kolor1" $kolor2" $kolor3"
do
    echo $X
done
```

Czy zgadłbyś, co się stanie, gdy zapomnimy o cudzysłowach w pętli for ? Powinieneś używać cudzy jesteś pewien, że parametry nie zawierają spacji.

Znaki globalne w pętlach

[Do początku strony](#)

Wszystkie parametry zawierające * są zastępowane listą plików, które pasują do wzorca. W szczególności gwiazdka (*) jest zastępowana przez listę wszystkich plików w bieżącym katalogu (z wyjątkiem pliku nazwy zaczynają się od kropki ".")

```
echo *
```

wypisuje nazwy wszystkich plików i katalogów w bieżącym katalogu

```
echo *.jpg
```

wypisuje wszystkie pliki jpeg

```
echo ${HOME}/public_html/*.jpg
```

wypisuje nazwy wszystkich plików jpeg w twoim katalogu public_html

Ta właściwość jest bardzo użyteczna w wykonywaniu działań na wszystkich plikach w katalogu, szczególnie w pętlach for. Na przykład:

```
#!/bin/bash
for X in *.html
do
    grep -L '<UL>' "$X"
done
```

Pętla while

[Do początku strony](#)

Pętla while działa tak długo, jak długo prawdziwy jest dany warunek. Na przykład:

```
#!/bin/bash
X=0
while [ $X -le 20 ]
do
    echo $X
    X=$((X+1))
done
```

Nasuwa się naturalne pytanie: dlaczego bash nie pozwala na stosowanie pętli for w stylu języka C

```
for (X=1,X<10; X++)
```

powód jest prosty: skrypty basha są interpretowane i z tego powodu dosyć powolne. Dlatego odradzamy silnie wykorzystujące iterację.

Podstawianie poleceń

[Do początku strony](#)

Podstawianie poleceń jest bardzo wygodnym mechanizmem basha. Pozwala mianowicie na pobranie polecenia wyprowadza na ekran i traktowanie ich, jak gdyby zostały wprowadzone z klawiatury. Na przykład, chcesz, aby zmiennej X została przypisana treść, którą wyprodukowało jakieś polecenie, sposobem jest podstawianie poleceń.

Są dwa sposoby podstawiania poleceń: rozwijanie zawartości nawiasów oraz ujmowanie polecenia w apostrofy.

Rozwijanie zawartości nawiasów działa następująco: $\$(polecenia)$ zostaje zamienione przez to, co zostało wyprowadzone przez $polecenia$. Nawiasy mogą być zagnieżdżane, tak więc $polecenia$ również mogą zawierać nawiasy.

Rozwijanie we wstecznych apostrofach zamienia $\`polecenia\`$ treścią wyprowadzoną przez $polecenia$.

Przykład:


```
#!/bin/bash
pliki="$(ls )"
pliki_html=`ls public_html`
echo $pliki
echo $pliki_html
X=`expr 3 \* 2 + 4` # expr oblicza wyrażenia arytmetyczne
echo $X
```

Zauważ, że chociaż ls wyprowadza listę plików ze znakami nowej linii, zmienne nie zawierają tych basha nie mogą zawierać znaków nowej linii.

Wygodniejsza w użyciu jest metoda z nawiasami, ponieważ łatwo jest je zagnieżdżyć. Poza tym, ich większość wersji basha (wszystkie zgodne ze standardem POSIX). Metoda ze wstecznym apostrofa czytelną i dostępną nawet w bardzo prymitywnych shellach (każda wersja /bin/sh).

Copyright © 2000 [Łukasz B. Kowalczyk](#)